

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **JUDr. A. K., Ph.D.**, zast. JUDr. Eubomírem Fockem, advokátem se sídlem Náprstkova 276/2, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2013, č. j. KUOK 77233/2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 25. 3. 2014, č. j. 76 A 32/2013-24,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 25. 3. 2014, č. j. 76 A 32/2013-24, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného ve věci dopravního přestupku. Krajský soud žalobu napadeným rozsudkem bez jednání zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti proti tomuto rozsudku namítl, že v replice k vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 15. 1. 2014 (dále jen „replika“) dle § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též jen „s. ř. s.“), požadoval, aby ve věci bylo nařízeno jednání. Krajský soud však jednání nenařídil, žalobu zamítl a v odůvodnění napadeného rozsudku se nadto nevypořádal se stěžejními žalobními námitkami, čímž své rozhodnutí zatížil nepřezkoumatelností. Proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný vyjádření ke kasační stížnosti nepodal.

[4] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Důvodné kasační stížnosti vyhověl na základě úvah dále vyložených.

[5] Dle § 51 odst. 1 s. ř. s. „[s]oud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhnou nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.“

[6] V projednávané věci Krajský soud přípisem ze dne 13. 1. 2014 stěžovatele vyzval, aby v zákonné lhůtě sdělil, zda souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez jednání, popřípadě ve stejné lhůtě sdělil soudu svůj nesouhlas s takovým postupem. Zároveň jej poučil o důsledcích nevyjádření se k této výzvě.

[7] V replice následně stěžovatel krajskému soudu sdělil, že „nesouhlasí s tím, aby ve smyslu ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, bylo o věci samé rozhodnuto bez jednání“ (část II. repliky) a krajský soud požádal „o co možná nejdřívejší nařízení jednání“ (část IV. repliky). Přesto krajský soud rozhodl bez jednání, přičemž zjevným omylem uvedl v odst. [11] napadeného rozsudku, že „vyhověl žádosti žalobce o přednostní vyřízení věci a rozhodl na základě souhlasu s rozhodnutím věci bez jednání uděleného žalobcem v replice 15. 1. 2014.“

[8] Sdělil-li stěžovatel před uplynutím zákonné dvouměsíční lhůty soudu, že nesouhlasí s rozhodnutím bez jednání a krajský soud přesto jednání nenařídil a rozhodl o žalobě zamítavým rozsudkem, zatížil řízení vadou, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

[9] Právo účastníka řízení na veřejné projednání věci v jeho přítomnosti, včetně možnosti vyjádřit se k věci, je v ústavněprávní rovině garantováno článkem 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Jeho porušení je důvodem kasace rozhodnutí, jež bylo vydáno v řízení, v němž k uvedenému pochybení došlo.

[10] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto rozsudek krajského soudu ze dne 25. 3. 2014, č. j. 76 A 32/2013-24, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., a to aniž by se pro nadbytečnost zabýval dalšími námitkami stěžovatele.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí o věci samé (§ 110 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu